

## عنوان مقاله:

مجالس جهانگیری (کتابی در خور توجه)

## محل انتشار:

شماره ۴ دوره ۱۸ فصل زمستان (سال: ۱۳۸۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۳

## نویسنده:

یوسف اسماعیل زاده

## خلاصه مقاله:

مقارن با حکومت صفویه در ایران دولت گورکانیان هند در راس قدرت بود و هرچه حکومت صفویه رو به انحطاط می رفت و حاکمانش روز به روز بی کفایت تر می شدند، دولت گورکانیان یا مغولان هند رو به ترقی بود. شاهان صفوی درصدد کور و ناقص کردن مخالفان خود -هر که باشد: برادر، پدر، امرا، فرزندان- بودند تا داعیه سلطنت نداشته باشند. طبیعی است در چنین وضعیتی انتظار اهل ادب، شاعران، نویسندگان از شاهان صفوی برآورده نمی شد. این علت هنگامی با دب دوستی و فرهنگ پروری پادشاهان گورکانی مقایسه می شود، متوجه می گردیم تشکیل حکومت گورکانی شانس بزرگی برای علم و ادب فارسی بوده است. عصر گورکانیان هند بی تردید یکی از بهترین دوره های ترویج زبان و شعر فارسی در سرزمین هند و تشویق مولفان و شاعران بوده است. در حقیقت دوران گورکانیان هند در ادب فارسی، نجات بخش واقعی شعر و ادب فارسی از زبونی و رهایی دهنده آن از تنهایی و انخدانی بود که چیرگی ترکان قزلباش در عصر صفوی فراهم آورده بود (تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵، ص ۴۵).

## کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۶۴۵۳۷۸>